

Motto: .Když tlustý budou hubený,
hubený budou studený.

Směje se jak stará kráva
na jarmarku.

Česká rčení.

Číslo 120

Podzim 2017

ročník XXXIV

Vydáno dne: 21.srpna 2017

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

Pomník nejslavnější babičky:

Otto Gutfreund sochař
Božena Němcová Tvůrce "Babičky"
Babička: Magdalena Novotná
Děti: Barunka, Adélka, Jeník, Vilém,
Psi: Sultán a Tyrl

Tvůrce pomníku
Otto Gutfreund:
Narozen 3.8.1889
ve Dvoře Králové
Zemřel: 2.6.1927
v Praze

Otto GUTFREUND

Narozen 3.8.1889, ve Dvoře Králové, tragicky skonal 2. 6. 1927. v Praze utonutím. Už od malička kreslil a maloval.

Gutfreund jako voják
Cizinecké Legie v roce
1914.

Vystudoval keramickou školu a náklonnost k technice keramiky ho neopustila ani i když začal sochařit. Svě sochy dotvářel a oživoval barvou či barevnou glazurou. Obdivoval Picassa a sochaře Bourdella, u něhož v Paříži studoval. Byl prvním českým sochařem, který přijal principy kubismu, což mu zajistilo titul předního moderního tvůrce českého umění.

Od kubismu dospěl k požadavku prostoty a jednoduchosti v umění, což bylo tenkrát nazýváno "civilismem". S J.V.Myslbekem a Janem Štursou patří k nejosobitějším umělcům 19. a 20. století. Zobrazoval svět práce, svět všední.

RANNÁ TVORBA.

Gutfreud objevil práce francouzského sochaře Antoine Bourdella během roku 1909 na jeho výstavě v Praze organisované skupinou SVU Mánes. Pod jeho vlivem odešel do Paříže, kde studoval pod jeho vedením na Academy de la Grande Chaumiere from 1909 to 1910.. V Paříži také poznal Augusta Rodina a po cestování Evropou se vrátil do Prahy.

O.Gutfreud:Don Quixote

POMNÍK V RATIBOŘICÍCH.

Babička: Magdalena Novotná

Děti: Barbara (Barunka), Adélka, Jeník, Vilém Panklovi a psi Sultán a Tyr. Pomník to neměl snadné. S nápadem pomníku přišel v 70tých letech 19.století, spisovatel Otakar Jedlička, který také okolí řeky Úpy severně od České Skalice nazval "Babiččino údolí". Svou představu památníku popsal takto: "nic monumentálního, snad pouhý jehlan s nápisem". A tak nejdříve byl vytvořen pětimetrový sloup s bustou Boženy Němcové a dalšími postavami. Dodnes stojí na náměstí v České Skalici. Vytvořen sochařem Mořicem Čermilem.

Po mnohá leta chyběly peníze na pomník a tak teprve až v roce 1920 ,

(pokračování)

Klub českých turistů v České Skalici znovu navrhl vybudování památníku. Zhotovení pomníku bylo zadáno sochaři Quido Kociánovi. Bohužel, sochař Kocián těžce onemocněl, takže nemohl pomník vytvořit. Byla tedy vypsaná soutěž na pomník.. Do soutěže se přihlásili 4 umělci, dostali osm týdnů, aby anonymně předložili své návrhy, ale náklady na pomník nesměly přesáhnout 90 000 korun. Byl přijat model Gutfreundův.

Gutfreund pracoval úsilovně na pomníku i když nebyl pravidelně placen a musil se dohadovat o peníze na materiál. Sám zařídil převoz pomníku na železnici, jenomže vagon s pomníkem vykolejil, pomník vypadl a Barunce se utrhly nohy. Narychlo sochař vytvořil novou Barunku. Poškozenou Barunku koupil továrník Josef Sochor a celá leta stála – opravená – v jeho zahradě, až ji němečtí vojáci rozstřelili – používali ji jako terč pro zábavu. Zázrakem se uchovala hlava Barunky, která je dnes v Muzeu Boženy Němcové v České Skalici.

A teď znovu k začátku pomníku. Sochař Kocián nemohl pomník dodat, jenomže již po celé zemi běžela fáma o odhalení pomníku v České Skalici při příležitosti stoletého výročí narození B. Němcové a v Ratibořicích stál jenom základní kámen.

Slavnost se přesto konala a zúčastnilo se jí 20 tisíc lidí, mezi nimi sokolové, legionáři, skauti, turistické spolky, tisk, pěvecké sbory, dokonce i alegorické vozy. Alois Jirásek zaklepal na základní kámen a naděje byly, že pomník bude odhalen ve dnech výročí smrti B. Němcové.

Staré bělidlo v Babiččině údolí

Sochař Gutfreund pomník, který je z pískovce, dodal jak slíbil, ale smutná skutečnost je, že pomník se moc nelíbil. Zdál se těžkopádný, strnulý a další námitka byla, že není oslavou básničky Boženy Němcové, ale její babičky. Sochař obhajoval svou myšlenku, že kniha "Babička" je tím nejcennějším, co národ má a že pomníkem je uctěna i spisovatelka.

Trvalo to léta, ale dnes si asi neumíme Babiččino údolí představit bez tohoto pomníku.

Zdroj informací: Google.cz, Eva Müllerová

Z české i jiné historie:

Zápalky – Sirky:

Ještě na začátku 19. století české ženy zapalovaly každé ráno kamna křesadlem. První známka budoucí sirky byla objevena v roce 1827 anglickým chemikem Johnem Walkerem, když dřívkem míchal směs potaše a antimonu (co chtěl vytvořit, nevíme). Na konci dřívka se mu vytvořila koule a nešla odstranit. Otřel ji o kamennou podlahu a hle – směs chytla a hořela. Walkera nenapadlo jak tento objev použít, nedal si jej patentovat. Měl kolegu, chemika Samuela Jonesa a tomu to došlo a už za rok prodával první zápalky. 100 jich bylo směstnáno do krabičky, jež měla na sobě podobu Lucifera a také se tak sirky jmenovaly. O sirky byl zájem, ale ony silně zapáchaly a také třaskaly.

Tuto vadu odstranil francouzský chemik Charles Sauna, který změnil složení směsi přidáním bílého fosforu. To sice odstranilo zápach, ale až později si výrobci uvědomili, že bílý fosfor je smrtelně jedovatý. V jedné krabičce jej bylo dost na usmrcení člověka. Sebevrazi si rozpouštěli hlavičky sirek v mléce či vodě a trávili se. V roce 1903 byly jedovaté sirky zakázány a následně se prodávaly jen sirky bezpečnostní, jež upravil Švéd Johan Lundstorm. Jeho sirky se rozhořely jen škrtnutím o zvláštní povrch, tedy škrťátko.

Na českém území se zápalky začaly vyrábět už v roce 1839 pod značkou "Solo Sušice" a založil ji sušický rodák Vojtěch Scheinost. Ten se tuto výrobu naučil ve Vídni, kde pracoval v lékárně. Odtud si přinesl znalost jak vyrábět sirkařský drát, neboli dřívka zápalek. Továrna, kterou založil V. Scheinost, pracovala až do roku 2008, kdy výrobu přesunuli do Indie, stále pod názvem "Solo".

Kde jsou pohřbeni českoslovenští prezidenti:

Památník národního osvobození v Praze na Vítkově

Už ve 20tých letech 20 století se začla na Vítkově stavět budova Památníku národního osvobození, kde se měla propojit husitská a legionářská tradice. Některé místnosti byly určeny pro těla zemřelých legionářů a významných Čechů

Pro prvního prezidenta republiky, T.G. Masaryka byl připraven sarkofág, ale on sám prohlásil, že chce být pohřben v rodinné hrobce v Lánech, kde také byl uložen vedle své ženy Charlotty, v září 1937..

T.G.Masaryk

E.Beneš také odmítl Vítkov a byl pohřben v Sezimově Ústí.

Emil Hácha – po skončení 2. světové války je zatčen a umírá v nemocnici. Pohřben je na Vinohradském hřbitově ve společném hrobě se svou ženou.

První prezident, který byl uložen na Vítkově, byl Klement Gottwald. Po jeho smrti ÚV KSČ rozhodl, že Gottwaldovo tělo bude balzamováno a vystaveno.

Mumifikace se nepovedla (asi neměli egyptské poradce), tělo se rozpadalo a tak v roce 1962 jeho ostatky byly spáleny a urna uložena v jednom ze sarkofágů. Po sametové revoluci přestal Vítkov fungovat jako pohřebiště a urny byly nabídnuty pozůstalým a urny které nikdo nechtěl, skončily na Olšanském hřbitově ve společném hrobě. Gottwaldovo jméno je jedno mezi mnoha.

Antonín Zápotocký je pohřben ve Strašnicích. A.Novotný byl pohřben v roce 1975 na hřbitově v Praze-Malvazinkách, kde dnes leží v neoznačeném hrobě.

Ludvík Svoboda byl uložen v sarkofágu na Vítkově a po roce 1989 byla jeho urna přenesena do Kroměříže. Gustav Husák byl pohřben na Slovensku ve své rodné vesnici Dúbravce

Václav Havel

Václav Havel byl zpopelněn a jeho ostatky jsou uloženy v rodinné hrobce na hřbitově ve Vinohradech.

Hrob L.Svobody

Z republiky:

Víme, že v České republice se překládá a vydává nejvíce cizích knih v porovnání s jinými zeměmi, ale teď se dokonce dozvídáme, že ČR má nejhustší síť knihoven na celém světě.

Většina Čechů má knihovnu blízko svého bydliště, v republice je knihoven více než základních škol. Na každých 1971 obyvatel připadne jedna knihovna nebo kulturní centrum, jež zapůjčuje tiskoviny. Tyto knihovny jednou za rok pořádají "Noc s Andersenem" a děti mohou ve své pobočce přespat – tento nápad se zdá úplně unikátní. Pro žáky první třídy se vydávají speciální knížky a propaguje se projekt "Už jsem čtenář" Tato akce probíhá od prosince do ledna. Po roce si děti odnesou domů knížku napsanou pro ně.

Autorka Klára Smolíková se vyptávala děti o čem by chtěly číst a dozvěděla se, že příběh by měl být napínavý, vtipný, trochu hrůzostrašný a dobrodružný.

A jak je to s návštěvností knihoven? Češi patří k evropskému průměru. Na špičce jsou Finové a Dánové.

Proč je republika tak plná knihoven? Předseda svazu knihovníků, pan Giebisch, to vysvětluje takto: "Pravděpodobně to bude díky prvnímu knihovnímu zákonu z roku 1919, který ukládal povinnost zřídit jednu v každé obci".

Z článku Zuzany Musálkové

Lokální noviny "Record" věnoval stránku 6. července českému orchestru "The Tap, Tap orchestra". I pro nás je článek překvapením – před 18 lety byl v Praze založen orchestr pro postižené děti (disabled).. Dnes má orchestr 20 členů a pořádá kolem 60 koncertů za rok. Koncertují nejen v Praze, ale i v evropských městech a letos si plánují koncerty v New Yorku, Washingtonu a Chicagu.

Zpočátku zpívali oblíbené písně, dnes hrají a zpívají své vlastní skladby – o sobě, o problémech, s humorným příděchem

"Dnes jsme profesionální orchestr" říká hrdě Ladislav Angelovic, jeden z ředitelů.

v Česká rčení

Až kohout vejce snese - Až naprší a uschne
 Bůh je velký, ale ďábel je chytrý - Byla v sedmém nebi
Dávat si bacha: Myslí se, že po roce 1848, každý Čech si musel dávat pozor na kancléře A. Bacha, ale pravděpodobně jde o zkomoleninu z německého "Obacht", což znamená v žargonu zlodějů "dej si pozor".

Hádat se o kozí chlup - - Hodit flintu do žita - Hodil si mašli
Chytat lelky: Lelek je malý pták, který údajně je líný, spí celý den a až večer loví hmyz. A tak líní lidé chytají lelky.

Jdi do háje: Slovo "háj" dříve znamenalo hřbitov, takže to nebylo příjemné doporučení.-- Je to na draka: V němčině "dreck" znamená výkal. Takže "je to na draka" znamená "stojí to za ovno".

Jeden za 18, druhý bez dvou za dvacet - Jeden o voze, druhý o koze -

Koupil by veš a peníze jsou kdes - - Klepnout přes prsty

Lže až to mlátí dveřma - Leze mu do zelí

Mám se tu jak prase v žitě - Mám nůž na krku -

Na svatého Dyndy - Nasadit si veš do kožichu

Objevil Ameriku - O tom si už cvrlikají vrabci na střeše -

Poradit se s Vaňkem - Píchnout do vosího hnízda -

Rozsykala starší sestra mák - Řezat větev na které se sedí

Sežral to i s chlupama - Spadl z deště pod okap

Táhne se jak smrad - Ty si to představuješ jak Hurvínek válku

Už si vyhlíží márnici - Uplést si na sebe bič

Věšet bulíky na nos - Zním to jak svý boty

Co se dělo a děje u nás: Vzpomínka na 21.8. 1968:

Tanky uprosřed davů lidí v Praze

Náš DD vychází 21.8. 2017. Za rok tomu bude 50 let co vojska Varšavské smlouvy napadla Čsl. republiku a tím drasticky změnila osud nás všech co zde jsme. Vojska poslaly tyto země: SSSR, Polsko, Maďarsko, Bulharsko. Vojsko NDR bylo připraveno, ale hranice republiky nepřekročilo. Invaze se nezúčastnilo Rumunsko a Albanie, jež po tomto útoku vystoupila z Varšavské smlouvy. Jugoslavie nabídla pomoc republice.

Města a letiště byla obsazena. ÚV KSČ odsoudil invazi, ale armádě bylo zabráněno zasáhnout. Většina Čechů a Slováků vyjadřovala odpor a málokde se objevil souhlas s okupací, jež měla údajně zachránit socialismus, ten jiný socialismus, ten “ s lidskou tvář”. Dubček, Smrkovský, Černík a další byli zatčeni sovětskými zástupci a odvezeni do Ruska, kde byla po vyhrožování podepsána “Kapitulace” neboli “Moskevský protokol”.

Dnes jsou media viděna velice kriticky, ale Čsl. Rozhlas byl, jak dlouho to šlo, hlasem lidu, a byl to hlas hrdinský. Už od rána vysílal “Provolání všemu lidu ČSSR” a totéž se může říci o televizi – informovaly co se děje až do chvíle kdy sovětská pěchota “zneškodnila” jak rozhlas tak TV. I potom vysílaly z úkrytů.

Do republiky dorazilo přes 6 tisíc tanků a pozemních jednotek sestávající z více než 200 000 vojáků.

Oběti: je doloženo že 108 Čechů a Slováků zemřelo v konfliktech s okupačními vojsky v roce 1968. Ještě po invazi můžeme mluvit o obětech: v republice to byl J. Palach, ale i v Polsku, Maďarsku a Estonsku se několik mladých mužů upálilo na protest. Sověti uvádějí, že během jednoho měsíce po invazi zahynulo 104 vojáků.

Vojska vstoupila do republiky ze Slovenska, Polska, a přes východní a severní Čechy.

OSN Rada bezpečnosti vydala rezoluci proti invazi, ale Sověti (Malik) ji vetovali. Nejenom západní státy protestovaly, i v Moskvě se našla skupinka Rusů, kteří veřejně protestovali proti okupaci. Ze známých osobností jež odsoudily invazi vzpomeňme Francouze J. P. Sartra, do té doby přesvědčeného komunistu a Američana Arthura Millera.

(pokračování)

Ruský voják s protitankovou zbraní

Pobyt vojsk Varšavské smlouvy.

Armády Polska, Bulharska, a Maďarska opustily republiku před 4. listopadem 1968, ale sovětská armáda zůstala až do roku 1991. Armáda sestávala ze 150 tisíců vojáků, usazených ve 33 městech. V Milovicích bylo velitelství střední skupiny vojsk a bylo zde vybudováno tisícové město pro vojáky a vojenský personál.

Omluvy:

První se omluvilo 11.8.1989 Maďarsko, 21.8.1989 se omluvilo Polsko, 1.12.89 se omluvilo Německo, Bulharsko 2.12.89. 4.12.89 se omluvil Michail Gorbačov později i Boris Jelcin za Rusko a v roce 2006 i Vladimir Putin.

Z republiky emigrovalo přes 70 tisíc občanů.

Vytvořili jsme si nový život v jiných zemích, ale asi v každém z nás navždy zůstává představa té přívětivé české země, majestátní Prahy a stále ještě oslavujeme českou řeč tím, že jí mluvíme, píšeme a čteme.

Fakta z České Wikipedie

Blanka Michale

Sales Representative
Direct: 519.500.3316

Kúpa, predaj a prenájom nehnuteľnosti
Email: realestate@blankamichale.com

PEAK
REALTY LTD., BROKERAGE

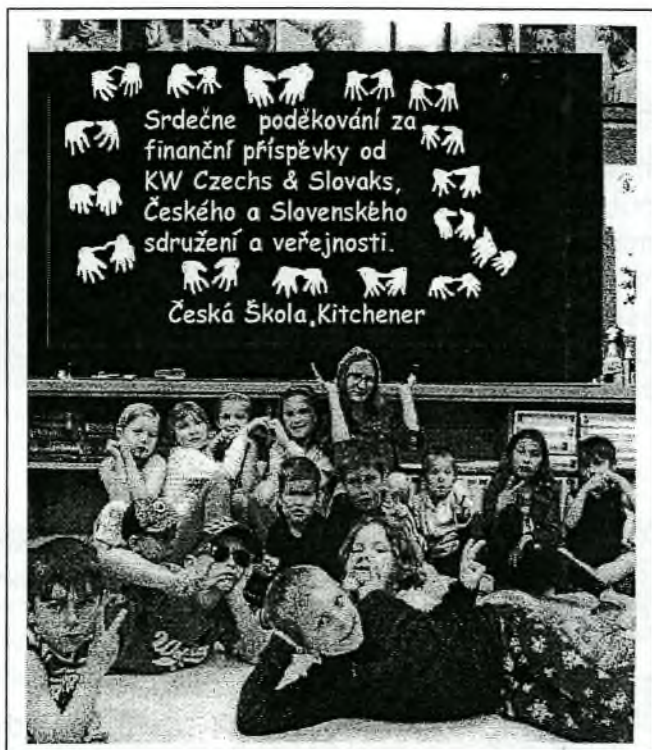

**Od dubna do konce července 2017
přispěli na Dobry Den:**

Ivan Černý // Žeňka Formandlová
Věra Hanousková // Alena Janečková
Lukšíčkovi // Mračnovi

Na českou a slovenskou školu

Alena Janečková
Všem mnohokrát děkujeme !

Poděkování:

Česká škola by ráda poděkovala za podporu, kterou jí široká veřejnost a organizace (KW Czechs & Slovaks a České a Slovenské sdružení) projevují finančními příspěvky.

Díky této finanční podpoře mohou děti oslavovat svátky jako jsou Vánoce, Den matek a otců, Velikonoce, Den dětí a ukončení školního roku. Těmito prožitky si děti připomínají naše zvyky a tradice, které jistě s láskou předají další naši generaci. Srdečně děkujeme..

Vaše učitelka Mirka Pirová

HIKE:

29tého července se uskutečnil náš již 23tí hike. Sešli jsme se na už známém místě, na křižovatce Imperial Rd a Wellington St. Bylo nás 27 a vytvořili jsme tři skupiny. Nejpočetnější byla skupina odvážlivců, kteří odpochozovali 9km. Druhá skupina, do které jsem

patřila já, šla 5 km, většinou parkem a kolem řeky. Počasí se na nás usmívalo, což byl bonus v letošním ne tak teplém letě. Všichni jsme svou trasu dokončili. Druhou částí tohoto krásného dne byl piknik u Staňků na zahradě. Tam se nás sešlo 35 a vrhli jsme se na buřty, saláty, chlebíčky a mnoho vynikajících sladkostí. Pivo a víno jenom zdokonalilo skvělou náladu a smích se ozýval ze všech koutů zahrady. Staňkovi si mohou připsat na list další velice úspěšnou aktivitu a my jim za to upřímně děkujeme.

J.Dvořáčková

Filmové pondělky jsou ohroženy:

A.Vok, který se stará o program a promítání filmů nám sdělil, že bude na tuto funkci resignovat. Vokovi půjdou oba do penze a vrátí se dlouhodobě do Čech. Nemáme nikoho, kdo je schopen dodávat videozáznamy filmů a tím udržovat program v běhu. Nutně potřebujeme najít někoho, kdo by se této práci ujal. Samotné promítání jsme technicky schopni zvládnout, ale dobrovolník by byl také vítan.

Zatím ale program běží a na další 4 měsíce plánujeme toto:

11.září: Kam slunce nechodí. Černobílý film – komedie z roku 1971 ze života malého města. Hrají: Prachař, Menšík, Janžurová, Kemr, Matuška

2. října: Afrika od rovníku ke Stolové hoře. 2. pokračování cestopisného seriálu inženýrů Hanzelky a Zikmunda.

6. listopadu: Ztracení v Mnichově. Film z roku 2015 o reportérovi, který ukradl papouška patřícího v roce 1938 francouzskému premierovi E. Daladierovi.

4. prosince: Vesničko má středisková. Citlivá komedie z roku 1985. Hrají Bán, Labuda, tři pokolení Hrušínských, Svěrák.

XXX

Česká a Slovenská škola je otevřená všem dětem každou sobotu od 9:00 – 11:30 hodin na adrese: St. Francis Campus, 154 Gatewood Rd. Wing A, Kitchener. Obě školy běží úspěšně již několik let a zde se hravou formou děti učí jazyk svých rodičů a předků. Podrobné informace pro Českou školu dodá paní učitelka Mirka Pirová: Mirka.Pirova@wcdsb.ca
Pro Slovenskou školu: Paní učitelka Blanka Michale na: Blanka.Michale@wcdsb.ca

XXX

Sokolská pobočka v K-W-G začne cvičení 19.září 2017 a potom už každé úterý od 7—8 hodin večer v Elizabeth Ziegler School, 90 Moore Ave S., Waterloo. Více informací obdržíte od Jany Kargerové, telefon 519 664 3450 a Marcely Lukavské 519 265 4141.

Moc se na Vás těšíme.

Jana a Marcela

Na těchto stránkách rádi uveřejňujeme cestopisy, jenomže žádné nemáme, ale zato máme nadmíru vtípné, zábavné a legrační povídaní o výletu – hiku z roku 1995. Kamarádka mi přinesla stoh starých DD, ještě z doby pana Bubáka a jak je prohlížíme a i čteme, objevíme pana Vladimíra Lukeše? Dnes my o něm nic nevíme, jen to, že byl pravý humorista. (Ještě, že letošní hike byl úplně jiný).

Sláva nazdar výletu! “ Výlet do přírody pěšky” tak znělo oznámení v programu aneb “Vyšplouch do bažin čvachtáním”, jak to vyznělo ve skutečnosti.

Naplánováno a poctivě provedeno 4.6. tohoto roku. Dalo se nás nachytat 13 a aby to nebyl ten nešťastný počet, tak tam s námi byla ještě jedna paní (nebo slečna) psová, slyšící na jméno Zuzka. Tři muži, deset žen a ta pes ženského rodu. Sraz jsme měli v 10 hodin na parkovišti u Líbacího mostu ve West Montrose. Výlet naplánovali manželé Staňkovi, takto zkušený a ostřílený stezkošlapové. Na startu nás upozornili, že tam bude mokro a mraky komárů.

Naherinkovali jsme se do třech aut a objeli jsme ten určený pochodový úsek. Na jeho konci jsme zaparkovali a vraceli jsme se zpět po značené stezce, ale většinou po břehu rozvodněné řeky. Nejprve kousek po silnici a potom jsme zahrnuli do vysoké trávy. A podle předpovědi našeho vedoucího, opravdu mokrá byla.

Čím jsme přicházeli níže k řece, tím více se množily louže, měklo to pod nohama a potom jsme se už začali bořit do bahna a bláta. Řeka měla zvednutou hladinu. Všechna koryta, prohlubně a škarpy naplnila voda z řeky. Ze začátku jsme se snažili udržet boty nad vodou. Potom nám už nevadilo, že se nám boty plnily vodou. A když jsme přebrodili koryta plná vody, sahající nám nad kolena, tak nám ty mokré kotníky přestaly vadit úplně. Občas se také musel někdo vrátit pro botu, která neodolala přilnavosti bláta. Každé žbluňknutí do vody bylo provázeno zlomyslnými vtipy a smíchem, jak postižených, tak přihlízejících.

Nikomu to už nevadilo. Bylo nádherné slunečné počasí, teplota asi kolem 24C a vál mírný vánek. Některé úseky cesty byly ohrazeny drátěnými ploty. Proto tam jsou vybudovány přelézačky, které vypadají jako široké štafle. Díky vzájemné podpoře, nikdo tam neztroskotal, ani nezůstal na drátě viset. Jen jednou jedna hastrmanice přistála na druhé straně polo leže, polo sedě v louži bahna a to vyvolalo veliké hurrá. Zosnovatel výletu se chtěl také něčím vytáhnout, tak si

(pokračování).

své dlouhé bílé kalhoty "okrášlil" čerstvým kravským trusem, a tato dekorace mu vydržela až domů.

Když jsme splnili brodění, přišli jsme k veliké hromadě balvanů, vnošených z polí. Ke konci jsme šli asi půl km po silnici a voda nám vyšplouchala z bot a bylo nám dovoleno sednout si do aut. Původci tohoto výletu nás pozvali k nim na kávu. Nechtělo se nám věřit, že jsme opravdu pročochtali skoro osm km.

A ta slíbená káva? Organizátoři výletu mají velkou a hezky udržovanou zahradu, kolem dokola oddělenou od okolí vysokými, pěstěnými stromy. Uprostřed té zahrady mají velký bazén a velké patio. Hastrmánky odhazovaly různé části oblečení a už jen v plavkách žbluňkaly do vody. Mezitím už sálalo roztopeně BBQ a voněly vuřty. K nim jsme měli housky a bábovku a leccos pro žízeň. Začalo to jako výlet a skončilo to jako žranice.

Tento výlet byl víc než legrace, byla to opravdová sranda.

(Pamatujete si někdo tento výlet? Napište nám své vzpomínky.)

V čísle 13 DD z roku 1987 bylo několik vtipů. Snad pobaví i dnes:

-- **Prováděli v Moskvě** průzkum mládeže a zeptali se šestiletého chlapečka, čím by chtěl být, až bude veliký. "Cizincem" odpověděl chlapeček.

--**Říká otrávená řidička policistovi**, který ji zastavil: "už byste se mohli mezi sebou domluvit. Jeden mně řidičák sebere a druhý pak chce, abych ho ukázala".

--**Muž u lékaře**: " Pane doktore, mám nemocné dítě."

"A jak je starý" ptá se lékař.

"Starý je dobře, ale dítě mám nemocný".

Zdraví a jídlo:

Vitamíny:

Krat'oučká historie:

V roce 1897 holandský patholog Christian Eijkman si všiml, že když krmí kuřata bilou ryží bez slupky (polished), slepice onemocní. Zkusil ryží se slupkou a slepice se uzdravily. Z toho usoudil, že v rýžové slupce je jakási životně nutná látka. V roce 1906 anglický chemik Sir F. Gowland Hopkins si uvědomil, že zvířata kromě protejnu, tuku a uhlohydrátů ještě potřebují něco víc, což on nazval "vedlejší / přístupné" látky. V roce 1910 japonský vědec Umetano Suzuki objevil aktivní látku v rýži, kterou nazval "aberic acid" nyní známý pod jménem vitamín B, či thiamine. Suzuki zjistil, že tato látka potlačí nemoc "beriberi", která ničí nervy i srdce. Jeho objev byl ignorován až do roku 1912, kdy polský vědec Casimír Funk přišel s hypotézou, jež se později ukázala jako skutečný fakt a to, že ty přítomné, ale nám neznámé látky jsou "vital amines" což bylo později zkráceno na "vitamíny".

Vitamín B: existuje osm skupin tohoto vitamínu. Všechny mají podobnou strukturu, ale každý slouží jinému účelu.

Calcium: když nedostáváte dost calcia z mléčných produktů či zeleně, doporučuje se 500 mg doplněk.

Vitamín D: kde není dost slunce, lidé nevytváří dost tohoto vitamínu sami a tak se doporučuje aby každý člověk starší 50 let dostal denně 10 mg tohoto vitamínu.

Toto je jen pár maličkých připomínek, naši lidé si jsou vědomi důležitosti správné výživy. (jsme přesvědčeni).

A jídlo? Nevím zda to pomáhá v našem věku, ale důležitá potrava pro mozek má být: fazole, oříšky, ryba, vlákna (fibers), bílé maso, omezení spotřeby tuku, olivový olej.

Dobrou chuť.

Dobrý člověk žije mezi námi,

ale není to byrokrat. Dokazuje to událost, jež se stala v měsíci červenci v městě Toronto, provincie Ontário. Ve městě je Tom Riley park kam chodí mnoho, většinou starších lidí, na procházku. Celá leta se tam bortily schody a město se nemělo k tomu je opravit. Lidé si stěžovali poslancům, radním, ale město vysvětlilo, že schody by stály kolem 60 tisíc a že na to město nemá peníze.

Někde tam žije pan Adi Asti, je mu 73 roků. Ten nakoupil dřevo, šrouby, náradí měl a s pomocí jednoho bezdomovce ty schody naměřil, dříví nařezal a během několika dní tam vyrostly schody. (Na obrázku vidíte schody před doděláním)

Schody ho stály \$550.-Lidé je obdivovali a také pana Asti a s nadšením porovnávali rychlost postavení a nízké výdaje za schody.

Pochopitelně se to doneslo do radnice a radní a zodpovědní osobové nemohli věřit svým očím. :”Jak si to někdo může dovolit udělat něco takového bez našeho povolení? Schody musí pryč!” A také ano – za pár dní byly schody odstraněny a když si lidé stěžovali, najednou radní peníze našli “a nebude to stát 60 tisíc, jen 10 tisíc” a přislíbili, že se na stavbě schodů ihned začne dělat.” Dokonce i starosta, jinak rozumný pán, se vyjádřil, že to takhle nejde, aby si lidé vytvářeli něco sami, co jim vyhovuje a bez dovolení úřadů.

XXX

A ještě jedna kuriozita: Ve městě Talkeetna, na Aljašce, měli za starostu kocoura Stubbse. Skutečně, v roce 1998, byl tento kocour prohlášen za starostu. Městečko obývá 900 obyvatel.

Stubbs se dožil 20 let. Podepisoval se packou.

KRAJANSKÁ TELEVIZE:**Pořad: Nová Vize****Každou sobotu v 10 hodin ráno****Každou středu v 7:00 ráno**Na stanici **OMNI 1(kanál 47, kabel 4)**e-mail: novyzaber@yahoo.com**Pořad: Slovenský svet****Každou sobotu v 10.30 ráno****Každou středu v 7.30 hodin ráno**Na stanici **OMNI 1(kanál 47, kabel 4)**e-mail: slovenskysvet@gmail.com

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět. Šeky vyplňujte takto; Pay to the order of: "**C.A.C.**" a adresujte:

Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G branch, 550 King St. N.
PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5 , Canada

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvíl, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ekratoch@sympatico.ca

telefon: 519 821 3321

Redakční řada

Lída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Jiří Kořistka, Marie Lomicová

Zodpovědná redaktorka: Eva Kratochvílová**Výtvarní umělci:** Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl